

Satprem

II. Evolúció

A fordítás alapjául szolgáló mű eredeti címe: *Evolution II*.
English translation copyright by Institute for Evolutionary Research,
Ltd. All rights reserved.

EzVanKiadó: 2022

Fordította: ezvanszac
Lektorálta: ezvanjuli

Magyar layout: ezvanjuli
Nélkülözhetetlen technikai munkatárs: ezvanszac

EzVanKiadó
www.ezvankiado.hu
+36 20-38-39-339
iroda@ezvankiado.hu

*Egy hatalmas gyermek
a méhben,
úgy hívják, a test fia.*

Rigvéda, III.29.11

*Felfedezte az igazságot,
a Napot, a sötétségben
lakozót.*

Rigvéda, III.39.5

1

II. Evolúció

*D*arwin valószínűleg többször elképedt, amikor egyre tisztábbá vált előtte, hogy Viktória királynő is megkérdőjelezhetetlenül egy nőstény majomtól származott. S a nagy Canterbury Érsek is. Ez valami olyan volt, mint „bevallani egy gyilkosságot” – ismerte be, mielőtt még belefogott *A fajok eredetébe*, és haladt tovább, hogy agnosztikussá váljék: egész bibliai és vallási „teremtéselméletünk” omlott össze – mélyebb forradalom volt, mint az 1789-es, ami megrázta egész Európát –, de most négy milliárd éves világunk kérdőjeleződött meg.

Talán az ember lényegi minősége, hogy kérdéseket tegyen fel, és mindent megkérdőjelezen.

Beleértve saját „emberközpontú” teremtéselméletét.

Változtatgatjuk politikai rendszereinket, vallásainkat, nézeteinket – valójában elég gyakran megváltoztattuk eszméinket e néhány

ezer emberi év alatt. „Az elme olyan, mint egy számtalan irányban körbe-körbe tekeredő végtelen kígyó.” – mondta Sri Aurobindo. Ez sokáig folytatódhat. De vajon új emberré változunk-e át?

Nem egy „változó emberré”, mert az ember nagyon is változik, kaméleonszerűen, miközben végig megmarad derék kaméleonnak – bár nem is olyan derék az utóbbi időben. De átváltozni egy új emberré, a *Homo sapiensnek* hívott formából, valami mássá, mint a kis gyík a hal után, s talán még gyökeresebben? Mindig jelenlévő humorával Anya mondta (a reinkarnációról): „felakasztd a gyilkost, ami teljesen rendben van, de ő folytatja egy másik ingben”(!) Az Ember inge elkezd igencsak ósdivá válni. A gyilkosok is. Elképzeléseink is – még egy tekeredés a nagy kígyón?

Darwin gyíkokat, teknősbékákat és örvös állatokat tanulmányozott – ők legalább hagyták magukat tanulmányozni, és megkövültek, pápák vagy pompa, sőt ideológiák nélkül. De végül a kishalak is váltják ingeiket, és az egyik dolog elvezet a másikhoz, vagy az egyik ing a másikhoz, és derék emberekben végződnek – Isten kegyelméből? De vajon örökre?

Nem oly rég egy „nagy” amerikai államfő ellentmondást nem tűrően kijelentette: „Mi vagyunk a világ vezetői”. De ő is megkövült anyagként végzi, ideológiai vagy vallási megkülönböztetés nélkül – átadja magát tanulmányozásra a mészki mennyiségét tekintve.

Tehát tegyük föl magunknak azt az egyetlen kérdést, ami lehetővé teszi számunkra, hogy mássá váljunk, mint egy bizonyos mennyiségű mészki, egy bizonyos ingben.

Mindig meglepőnek, megrázónak találtam legalábbis Lamarck óta, aki meg mert írni *Zoológikus filozófiáját* pontosan abban az évben, amikor Darwin lejött bölcsőjébe, amin zoológiánk egyetlen átmeneti „vezetője” sem tűnődött el: az Ember után, ki? Oly sok ágyúval és *sapienssel*, hogy lehetne azt a bizonyos inget megfosztani trónjától?

Ősi és királyi majom-nőstényeink sem „gondolkodhattak” ettől eltérően, sem a pörölycápák vagy a tyrannosaurusok.

De a kérdés az: az Ember után, hogyan?

II. Evolúció

Most belépünk az Alkalmazott Zoológiába, vagy a fejlődéstudományba *in vivo*.

Nagyon is lehetséges, hogy az evolúció azon összes évmilliárdja egyetlen pont felé törekedett, ahol egyetlen faj képes lesz önmagával foglalkozni, nem azért, hogy megjavítsa világát, uszonyait vagy lábait, sem pedig a világról alkotott „elképzeléseit”, hanem hogy tanulmányozza e mésző- és szöveghalmazt, és megvizsgálja, mi tud kiemelkedni belőle – hogy tud megváltozni saját akaratából, milyen mechanizmus, milyen bennrejlő képesség révén?

Nem kevesebbet ajánlunk, mint egy zoológikus forradalmat. Nem kevesebbet keresünk, mint egy rejtett, mégis bennrejlő fogantyút vagy rugót e testben, ami kinyitná nekünk az Új Evolúció kapuit, ami nem létezett a hárommilliárd évvel ezelőtti első mikroorganizmusok óta: II. Evolúció.

Igen, ez olyan, mint „bevallani egy gyilkosságot”, mint... egy tudományellenes és vallásellenes, sőt talán emberellenes szörnyűség. De vajon az első kis fókák voltak-e valaha halellesek? Az evolúció „semi-ellenes”: csupán halad tovább. És kineveti gőgünket.

Összes cókánkunkkal és cicománkkal talán nem vagyunk többek, mint az Ember Előtörténete.

*Darabokra töröd
a létezés dombját,
mert nem szolgáltatja ki neked
az élet börtönbe vetett fűrgeségeit*

Rigvéda, V.54.5

2

Kedvező környezet

Pontosan harminc voltam, amikor belevágtam az Ember jövőjének kalandjába. Vagy egyszerű szavakkal, annak kitalálásába: ami követni fogja az Embert – nem „javíthatása” szentéletűségben, értelemben, tevékenységi eszközökben, képességében, hogy „sikeres” legyen, semmiben, ami elkápráztatná az embertársakat: eltökélten törtem az emberutáni felé. A jelenlegi zoológia, legyen bár tudományos vagy spirituális, egyfajta ürügynek tűnt nekem, förtelmes barlangokkal és szakadékokkal, vagy tovatűnő magaslatokkal, jövő nélkül, kivéve a kétes mennyországok számára. Igaz, Indiának több ésszerű kijáratot ajánlott újjászületéssel kapcsolatos elképzelésével: méz életről életre, növekszel, megújult bátorsággal betömöd a régi kudarcok réseit, legyőzöd az ellenséget, akit nem tudtál kiűzni, és a film kibontakozik, hogy a vereségeket új erősségekké változtassa, hogy legyengítse a régi sikereket, amelyek börtönökké váltak. Kiterjedsz, a tekinteted egyre több embert ölel át. De a végén mindig ugyanaz a forgatókönyv: a szerencse váltakozó, kedvező és kedvezőtlen fordulatai, változó színekkel. Szeretsz, nevensz és sírsz. Aztán rábámulsz az emberi forgató-